

Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicae, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

De Sacramentis In Genere Ac De Sacramentalibus Nec Non De Sacramentis Baptismi, Confirmationis, atque Extremæ Unctionis Decisiones

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Decisio LVIII. Argumentum. Referuntur tres effectus Sacramenti Confirmationis: Character, Gratia, & Cognatio spiritualis; ad quos consequendos docetur requiri tres dispositiones in suscipiente: ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94638](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94638)

aliis inferioribus, hoc Sacramentum administrare: & ideo Philippus Diaconus est in Samaria convertisset ac fidem, & baptizasset Samaritanos, eos tamen non confirmavit; sed cum audissent Apostoli, qui erant in Ierosolymis, quod recepisset Samaria Verbum Dei, miserunt ad eos Petrum, & Joannem; qui cum venissent, oraverunt pro ipsis, ut acciperent Spiritum Sanctum; nondum enim in quemquam illorum venerat, sed baptizati tantum erant in nomine Domini Jesu; tunc imponebant manus super illos, & accipiebant Spiritum Sanctum. Act. 8. 14. Et sic decisum legitur in cap. Ut Episcopi. cap. Manus quoque, cap. De his vero. cap. Novissime De consecr. dist. 5. Et in Decreto Eugenii IV. in Concil. Florent. Et in Concil. Trident. sess. 7. de Confirm. can. 3. & sess. 23. cap. 4. docuitque S. Thom. in 3. p. q. 72. art. 11. Scotus & S. Bonav. in 4. dist. 7. q. 1. Et novissime Mastrius in 4. Sent. disp. 2. num. 243. & in Theol. Moral. disp. 17. n. 71. Et Eminentiss. Cardin. de Lauræa de Sacram. Confirm. disp. 2. art. 1. per totum; in quo firmat, ordinem Episcopalem esse de essentia Sacramenti Confirmationis in Ministro, adeo ut Episcopus non possit delegare ejus administrationem simplici Sacerdoti.

Verum quia Summi Pontifices non semel delegarunt facultatem confirmandi etiam simplicibus Sacerdotibus, ut de S. Gregorio magno habetur in 3. lib. Epist. 26. & in cap. Pervenit, disp. 95. de Nicolao I. in Appendice post Epist. ejus 16. de Leone X. & de Adriano VI. ut refert Eminent. Card. de Lugo Resp. Moral. lib. 1. dub. 6. & Gobat d. tract. 2. num. 749. Hinc insurgit molestum hoc dubium, quomodo possit hoc esse? vel enim Confirmare est actus Ordinis? & sic nulli carenti ordine potest committi, & præcipue absenti, Vel est actus Jurisdictionis? & sic qui essent ab alieno Episcopo confirmati, esset invalide confirmati; & ideo ante Concilium Florentinum, & Tridentinum, adeo se torserint Theologorum ingenia, ut inter se acriter de hoc disputarint, ut notat Mastrius d. disp. 2. num. 244. & Eminentiss. Cardin. de Lauræa d. disp. 2. art. 2. ubi n. 25. firmat, posse Papam simplici Sacerdoti delegare munus ministrandi Sacramentum Confirmationis, urgente legitima causa, juxta definitionem Concil. Florentini in Decreto Eugenii IV. de hoc. Sacram. Idem scribit Eminent. Cardin. Brancatius in Opus. de Benedictione Diaconali pag. 298. Novissime ex Pignatello tom. 6. consult. 11. Abbas Pascucius Verb. Cognatio Spiritualis, pag. 172. Et ratio est, quia à Christo data est facultas Vicario suo in hoc Ministerio dispensandi; de qua facultate etsi non constet per scripturas, constat per traditionem, & per id, quod practicum est ab Ecclesia Romana, & ab Apostolica Sede, quæ cum errare non possit in fide, quia Porta inferi non possunt adversus eam prevalere, ex Matth. 16. imò ipsa destruat omnes errores. cap. 8. Petrus, 24. q. 1. & semper habuerit, & habeat veram doctrinam de Sacramentis. cap. Ad abolendam. De Heretico. & ex Trid. sess. 7. de Sacram. Baptis. can. 3. sequitur dicendum, ex eo quod Sedes Apostolica pluries dispensaverit, ut possit simplex Sacerdos, ex legitima, & urgente causa, Sacramentum Confirmationis administrare, habuisse facultatem à Christo Domino dispensandi, itaut Christus Dominus instituerit Episcopum in ministrum or-

dinarium hujus Sacramenti; ac etiam simplicem Sacerdotem in ministrum extraordinarium, ex delegatione tamen Summi Pontificis Vicarii sui; adeo ut intelligatur conjuncta hæc potestas cum charactere Sacerdotali in actu primo, sed exire non possit in actum secundum sine commissione sui Vicarii. Gobat d. tract. 2. num. 749. Mastrius d. disp. 2. n. 246. & Eminentiss. Cardin. de Lauræa d. disput. 2. art. 2. & art. 4. ubi quod dicta Pontificia delegatio durat ad tantum tempus, & se extendit ad tot actus, ad quæ est per Papam determinata. Igitur Episcopus est ordinarius Minister hujus Sacramenti, itaut sive esset hæreticus, sive excommunicatus, sive degradatus, valide, (etsi illicite) confirmaret. Eminentiss. Cardin. de Lauræa d. disp. 2. art. 5. Inferiores autem Episcopo, quamvis essent Abbates Mitrati, invalide confirmarent absque Papæ expressa commissione. Pignatellus tom. 10. consult. 155. Barbosa de Episc. alleg. 30. num. 5. Jordan. d. lib. 3. tit. 2. num. 11. & 12. ubi advertit ad licitam administrationem hujus Sacramenti in Episcopo requiri, ut sit indutus Pluviali, Mitra, Stola, & Baculo Pastoralis, quamvis ob æstivos calores, & multitudinem confirmandorum liceat deponere Pluviale, illud reassumendo ante benedictionem, & de consilio ab Episcopo jejuno, & solis jejunis debet administrari; & in festivis diebus; ac in praxi pendet à prudentia Episcopi, qui mortaliter peccaret, si nimis differret hujus Sacramenti collationem, videlicet ultra quatuor, aut quinque annos, & ideo tenetur perquirere Dicesim etiam ad hunc solum effectum ministrandæ Confirmationis, quo casu etsi DD. asserant, non posse recipere procurationem à populis, sed suis sumptibus se alere debere. Barbosa d. alleg. 30. num. 10. Jordan. d. tit. 2. num. 15. Et Fagnan. in cap. Venerabili num. 19. de Censib. nihilominus novissime, quod possit Episcopus recipere procurationem, decisum fuisse à Sacra Congr. die 24. Aprilis 1655. testatur Crippin. de Visit. Pastoralis part. 1. §. 16. num. 17. si talis sit consuetudo. Sed raro casus iste eveniet in hisce regionibus, & Diocesis, in quibus Episcopi continuam habent necessitatem visitandi, & in Visitatione Sacrum Chrisma administrant. Tandem in Ecclesia est conferendum hoc Sacramentum, nisi legitima causa, vel impedimentum suadeat, etiam extra Ecclesiam, in loco tamen decenti, administrare; circa quod non sint faciles Episcopi ob communem DD. opinionem, quæ tenet esse peccatum mortale. Castropalaus part. 4. tract. 20. punct. 10. Barbosa d. alleg. 30. num. 13. & Jordanus d. tit. 2. nu. 17.

DECISIO LVIII.

ARGUMENTUM.

Referuntur tres effectus Sacramenti Confirmationis: Character, Gratia, & Cognatio spiritualis; ad quos consequendos docetur requiri tres dispositiones in suscipiente: Baptismum, Intentionem, & Statum gratiæ.

SUMMARIUM.

- 1 Effectus Sacramenti Confirmationis qui, & quot sint?
- 2 Character in anima est primus effectus Confirmationis.
- 3 Irregularis an evadat reiterans Sacramentum Confirmationis?
- 4 Gratia, secundus effectus Confirmationis, Et an prima, vel secunda?
- 5 Cognatio Spiritualis ob Confirmationem quas personas afficiat?
- 6 Dispositio quæ, & quodplex necessaria sit in confirmando?
- 7 Infantes olim confirmabantur.
- 8 Ætas qua sufficiat pro pueris confirmandis?
- 9 Intentio suscipiendi Chrisma necessaria in suscipiente.
- 10 Confessarii premitendi per Diocesim, ubi administrandum est S. Chrisma.
- 11 Prima gratia an detur in Confirmatione?
- 12 Episcopus an alienos subditos possit in sua Diocesi confirmare?

Restat explicare, Qui sint effectus Sacramenti Confirmationis? Quapropter oportet scire, secundum communem doctrinam Theologorum, & Canonistarum, quod ejus effectus sunt tres: Character, Gratia, & Cognatio Spiritualis. Primus effectus hujus Sacramenti est Character, indelebilis in anima; qui numero, & specie differt à characterè baptismali; siquidem per hunc homo fit Christianus, & de familia Christi. *cap. Displicet, 24. qu. 1. cap. 2. Ad hoc Baptismus.* De consecr. dist. 4. At per Characterem Confirmationis homo Christianus fit miles, & de numero bellatorum Christi. *Concil. Florent. in Decret. Eugen. IV. §. Quinto Ecclesiasticorum, Concil. Trident. sess. 7. de Sacram. can. 9. S. Thom. part. 3. qu. 72. art. 6. Scot. in 4. Sent. dist. 7. qu. 4.* Et ideo hoc Sacramentum, ratione characteris impressi non potest reiterari; quod si de facto iteretur, nullum causat effectum; verumtamen Minister, & suscipiens scienter reiterantes peccant mortaliter; sed non incurrunt irregularitatem, aut censuram; quia neutra in jure reperitur expressa, aut statuta; sicut factum est in reiterantibus Baptismum in *cap. Quibus. de Consecrat. dist. 4. ut plene probat Emin. Cardin. de Lauræa de Sacram. Confirm. d. disp. 2. art. 6. per totum.* Suarez de Censuris dist. 42. sect. 4. n. 6. Barbosa, qui contrarium opinantes allegat, sed non sequitur, *alleg. 30. n. 30. & Pax Jordanus d. lib. 3. tit. 2. n. 58.*

Secundus effectus est Gratia gratum faciens in non ponente obicem; non tamen prima gratia, sed secunda; nam prima datur per Baptismum, & per Pœnitentiam, quando fuit amissa per mortale peccatum. *Concil. Florent. ubi supra, Concil. Trident. sess. 7. de Sacram. can. 6. & de Confirm. can. 2. cap. Spiritus, de consecr. dist. 5. & cap. Unico. de Sacra Unct.* Gratia autem, quæ datur in hoc Sacramento Confirmationis, est robur, seu vigor ad confitendum cum constantia fidem Christi. *d. cap. Spiritus & cap. Omnes. De Consecr. dist. 5. d. cap. Unico. §. Per frontis.* ubi Innoc. Papa. III. ait; *Per Confirmationem Spiritus Sanctus ad augmentum datur, & robur.* Et hanc gratiam superare illam datam in Baptismo, & esse duplo majorem ex Suarez, & aliis notat Gobat *d. tract. 2. n. 803.* Et Diana *par. 4. tract. 4. resol. 50.* Quæ extat in *Coordin. tom. 1. tract. 2.*

resol. 10. Caterùm, an hæc gratia roborans sit diversa à Sanctificante? & an detur in actu, vel in virtute, dum conferitur hoc Sacramentum? vel potius derur tantummodò Jus (simul tamen cum gratia sanctificante) ad auxilia roboris obtinenda tempore congruo, & quando urget necessitas confitendi fidem? Disputant Scholastici, ut videre est apud Maftrium in 4. Sent. dist. 2. apud Gonet *d. tom. 5. de Confirm.* Et Eminent. Card. de Lauræa de hoc Sacram. dist. 3. art. 7. ad quos remittimus studiosos, Utrum autem per accidens detur in hoc Sacramento prima gratia, dicemus *infra num. 11.*

Tertius effectus est cognatio spiritualis, quæ afficit confirmantem, Confirmatum, Patrem, Matrem, ac Patrimum ejusdem. *Concil. Trident. sess. 24. de ref. cap. 2. Jordan. d. lib. 3. tit. 2. n. 61.* Alios effectus provenientes ab hoc Sacramento, ad expellendos morbos, & abigendos dæmones referunt Francisc. de Lugo *lib. 3. cap. 2. q. 1. num. 5. & 6. Viçtozell. in addit. ad Tolet. lib. 2. cap. 24.* Et Gobat *d. tract. 2. n. 797.* quos lectores consulant, & exempla reperient.

Caterùm, quia ad consequendos unâ cum Sacramento Confirmationis etiam prædictos tres effectus ejusdem Sacramenti, opus est dispositione, Quæritur, Quæ dispositio sit necessaria in suscipiente Sacramentum Confirmationis? Cui Quæsitio respondetur, triplicem dispositionem esse necessariam, Baptismum scilicet intentionem, & Statum gratia. Prima dispositio est Baptismus; ideoque qui non est baptizatus non potest confirmari, cum baptismus sit janua aliorum Sacramentorum. *cap. Peniens. De Presbyt. non baptiz. cap. Omnes fideles. De Consecr. dist. 5. S. Thom. p. 3. qu. 72. art. 8. Barbosa alleg. 30. num. 17. & passim omnes.* Secunda dispositio necessaria est Intentio; quæ in infantibus, & amentibus sufficit præsumpta ex Intentione Christi, & Ecclesiæ. *Jordan. d. lib. 3. tit. 2. n. 52.* Porro, et si priscis temporibus infantes confirmarentur; hodie hoc Sacramentum non debet conferri, priusquam rationis usus elucescere incipiat, hoc est circa septennium, non solum ob periculum reiterationis; sed multo magis, ut orationibus, & mentis devotione possint Confirmandi excitari ad Sacramenti venerationem, & ad recolendam gratiam, quam in ipso susceperunt. *M. Ant. Genuen. in Manual. Pastor. cap. 54. n. 3. Barbosa d. alleg. 30. n. 17. Jordan. d. lib. 3. tit. 2. n. 34.* Et Narbona de ætate Anno septimo qu. 3. ubi refert opinionem DD. concedentium, posse Confirmari etiam puerum trium annorum; sed in hoc, subdit, plurimum exuberare arbitrium Episcopi, qui potius debet inclinare in confirmandis, quam in rejiciendis pueris quinque, vel sex annorum, ne fortè ob distantiam à civitate moriantur absque hoc Sacramento; aut diutius careant gratia ejus habituali. Non desunt DD. apud Dianam *part. 3. tract. 4. ref. 20.* quæ in Coordinato est *tom. 1. tract. 2. resol. 16.* opinantes esse denegandum Sacramentum confirmationis perpetuo amentibus, saltem si constaret, eos ante amentiam obstrictos fuisse culpa mortali; sed circumscripta notorietate criminis, eorum opinionem improbat Genuensis *d. cap. 54. num. 4. Barbosa d. alleg. 30. numer. 21. & Jordanus d. tit. 2. num. 20.* & multo magis si ante furorem requisivissent hoc Sacramentum. *Cotonius d. lib. 2. Controv. 3. n. 42.* Igitur in Adultis confirmandis, usum rationis habentibus, est necessaria intentio suscipiendi hoc Sacramentum; quia si quis fide accederet,

ret, fingens exterius illud recipere, sed interius noluerit, nullum recipere Confirmationis effectum S. Thom. 3. p. qu. 69. art. 9. S. Bonav. in 4. dist. 4. part. 2. qu. 3. Emin. Cardin. de Lauræa d. disput. 3. num. 125. & seqq. & num. 144. ubi ostendit, quod etiam recedente fictione post factum, assumens interiore consensum, nullum recipit effectum Confirmationis, id est, neque characterem, neque gratiam, quia invalidum fuit Sacramentum ab initio ob defectum intentionis. Tertia tandem dispositio necessaria in suscipiente est *Status gratia*; id est, ne sit in peccato mortali, & quatenus esset in illo, ut liberetur vel per confessionem, vel saltem per contritionem cum voto confitendi; aliàs reciperet quidem characterem, non autem gratiam sanctificantem, & roborantem, nisi recedente fictione, & ablato obice peccati per Sacramentum Penitentia in re, vel in voto cum contritione. S. Thom. in 4. d. 4. qu. 3. Emin. Cardin. de Lauræa d. disput. 3. art. 9. per totum. Barbosa d. alleg. 30. num. 18. & 19. Jordan. d. lib. 3. tit. 2. num. 52. advertens, laudandos esse Episcopos, quæ præmittunt Confessarios, à quibus excipiantur Confessiones Confirmandorum; prout semper fecit Eminentiss. ac Reverendiss. Noster Præsul Cardinalis Barbadius; quandoquidem, etsi confessio Sacramentalis non sit de Præcepto, sed de consilio. Suar. disp. 34. sect. 2. & disp. 35. sect. 1. Jordan. ibid. plur. citatis num. 52. cum suppleri possit per contritionem: nihilominus cum hæc non sit ita facilis in fudibus hominibus, expedit eos à mortali bus expiari per Sacramentalem Confessionem, Quod si bona fide crederent se esse contritos, vel non recordarentur peccati mortalis, quo obstricti forent, in hoc casu communis est Theologorum opinio, quod etiam primam gratiam conferat Sacramentum Confirmationis. Jordan. d. num. 52. ex S. Thoma 3. p. qu. 72. art. 7. Gobat d. tract. 2. num. 802.

Denuò additum fuit huic Quaesito, non levem esse controversiam inter Canonistas: an Episcopus confirmans alienos subditos in sua Diœcesi incurrat in gravem culpam, suspensionem, & irregularitatem? Et communiter est negativa opinio. Diana part. 2. tract. 17. ref. 17. & part. 4. tract. 4. ref. 50. Quæ sunt in Coordinato tom. 1. tract. 2. resol. 10. & 11. Illam corroborat Praxis nostræ regionis, in qua Episcopi confirmant quoscunque absque aliqua interpellatione; quia tacite censentur Ordinarii consentire, ut dicunt Henriquez in Summ. lib. 3. cap. 6. num. 6. Barbosa d. alleg. 30. num. 4. & alii apud Jordanum d. lib. 3. tit. 2. num. 49. & 50. qui num. 51. subdit, in aliena Diœcesi non licere extraneos, neque suos subditos Episcopo confirmare ob vetitum exercitium Pontificalium, sine quibus hoc Sacramentum administrari non potest, & qui secùs faceret, incideret in suspensionem Concil. Trid. sess. 6. cap. 5. de Ref. Novissimè Pignatellus tom. 10. consult. 154.

DECISIO LIX.

ARGUMENTUM.

Propositis pluribus generibus personarum, quæ non possunt esse Patrini in confirmatione; ostenditur ab his Patrinatus officium suscipientibus, si quis non sit ba-

ptizatus, vel non confirmatus, nullam contrahi spirituales cognationem.

SUMMARIUM.

- 1 Patrini in Confirmatione qui esse non possint?
- 2 Patrinus non baptizatus nullam contrahit spirituales cognationem.
- 3 Patrini prohibiti si suscipiant: confirmandum quando contrahant cognationem?
- 4 Patrinus non confirmatus tenens in confirmatione an eam contrahat?
- 5 Quod non contrahat, DD. rationes, & jura.
- 6 Verba Non potest sunt irritantia actum.

IN Sacramento Confirmationis notum est intervenire Patrinum, & hunc contrahere Cognationem spirituales, ut diximus supra. Modò proponitur Calus iste: Titius non confirmatus tenuit ad Confirmationem puerum; ejus deinde Matrem viduam vult in uxorem ducere. Quaritur an possit? Pro materia Patrinorum præmittendum est, plurimos prohiberi in jure, ne officio Patrini fungantur in Sacramento Confirmationis, quos ego summam referam. I. Non baptizatos, & non confirmatos. cap. in baptisate. De Consecr. dist. 4. II. Regulares. cap. Non licet. cap. Monachi. d. dist. 4. de Consecr. cap. Placuit il primo 16. qu. 1. cap. Pervenit. 18. q. 2. III. Clericos sacculares; ut in Constit. Synodalibus Patavinis part. 2. cap. 13. Vers. Singuli. IV. Publicos penitentes. Concil. Parisien. 6. lib. 1. can. 54. V. Excommunicatos, Interdictos, Schismaticos, & Hæreticos Concil. Mediolan. 1. part. 2. tit. de Baptism. VI. Pueros ante usum rationis, illum tamen aliqui etiam ante septennium possunt habere. cap. Vos ante omnia. De Consecr. dist. 4. Narbona de Aetate Anno sept. quest. 15. Justus de Dispensat. Matrim. lib. 2. cap. 5. nu. 45. VII. Patrinos, qui susceperunt in Baptismo. cap. in Catechismo. ead. dist. 4. de Consecr. VIII. Neque plures uno. cap. non plures. ead. d. 4. cap. Fin. de Cognat. Spiritu in 6. Concil. Trident. sess. 24. cap. 2. de Ref. ubi permittuntur Unus, & Una. IX. Neque illos, qui ea die alios duos Confirmatos susceperunt, nisi Episcopus permittat ob personæ probitatem. Pontific. Roman. in Rubr. X. Neque illos, qui eo anno in Paschate non communicarunt. Constitut. Synod. Patav. d. part. 2. cap. 3. Vers. singuli. XI. Nescientes Orationem Dominicam, Salutationem Angelicam, Symbolum Apostolorum, neque Decalogum. ibidem. XII. Genitores respectu propriorum filiorum, Maritumque respectu suæ Uxoris, & vice versa, ibid. Vers. nullus. Et de supradictis omnibus non admittendis ad Patrinatus officium tradunt Barbosa alleg. 30. à n. 36. & seqq. Jordan. d. lib. 3. tit. 2. à n. 62. Trullench. de Sacram. Confirmat. lib. 2. cap. Unica n. 18. Sanchez. de Matrim. lib. 7. disp. 60. & seqq. Diana Coordin. d. tom. 1. tract. 2. resol. 21. 22. 23. & 24. Tamburin. de Confirm. lib. 3. cap. 4. Et Emin. Cardin. de Lauræa de Impedim. Matrim. disp. 28. art. 6. §. 1. 2. & 3. Secundo præmiserunt, extra omnem controversiam esse, quod si non baptizatus suscipiat baptizandum, vel confirmandum, nullam contrahit spirituales cognationem, ut juribus, rationibus, & auctoritatibus probat Sanchez de Matrim. d. lib. 7. disp. 60. num. 7. & 8. Franc. de Lugo de Sacram. Baptism.